

POVEDZ MI ČO ČITAŠ ...

Nie je tomu dávno, čo mi prišla do rúk zaujímavá kniha od amerického autora Andyho Weira trefne pomenovaná *Marťan*. V súčasnej dobe aj sfilmovaná, je podľa mňa jedna z najlepších kníh, aké som kedy čítal. Jej žánrom je sci-fi, no pri jej čítaní človek poľahky uverí, že by sa jej obsah mohol reálne udiť. Kniha je bohatá na mnoho živých opisov rôznych situácií, s ktorými sa hlavná postava stretáva a doplnená o mnoho napínavých okamihov a vtipných pasáží, ktoré len vylepšujú atmosféru deja. Príbeh sa odohráva v neďalekej budúcnosti, kde ľudia podnikajú svoje prvé výpravy na Mars. V poradí tretia výprava úspešne pristála na povrchu červenej planéty, tak ako dve výpravy

pred ňou. No náhla piesočná búrka donúti posádku predčasne ukončiť misiu a čo najrýchlejšie sa vrátiť do kozmu, aby sa vydali na cestu domov. No vyskytnú sa komplikácie a jeden z členov posádky, mladý astronaut Mark Watney, nedopatrením zostane úplne sám na cudzej planéte a všetci ho považujú za mŕtveho. Bez možnosti úniku sa Mark pokúša prežiť v totálnej pustine červenej planéty, kde hádam všetko stojí proti nemu. No odmieta sa vzdať a vďaka svojej vynaliezavosti, technickým zručnostiam a nezničiteľnému odhodlaniu tvrdo bojuje proti všetkým nástrahám, ktoré mu Mars pripravil. Nemá však ako oznámiť Zemi, že je nažive a jeho zásoby sa pomaly stencujú. Dokáže prežiť túto zdanlivo

neriešiteľnú situáciu? To vám už neprezradím, len poviem, že tento príbeh má pozoruhodné rozuzlenie a že Markova situácia až tak beznádejná nie je. Celkovo bola táto kniha veľmi napínavým a vzrušujúcim čítaním, ktoré vás od prvej stránky zaujme a nepustí, kým neprečítate poslednú stránku. Filmová verzia je rovnako obdivuhodná ako jej knižná predloha, hoci sa dej v niekoľkých bodoch líši. Obe diela sú však ozajstným umeleckým dielom s úžasným spracovaním, výborným námetom a tým správnym čarom, ktorý z dobrého príbehu robí úžasný príbeh. Preto, ak budete mať záujem, pokojne si ju prečítajte.

MATÚŠ

POCITY NESMELEJ PRVÁČKY

Od polovice prázdnin som sa tešila do školy. Aj keď som mala obavy, chcela som, aby tie prázdniny čo najrýchlejšie skončili. Väčšina sa mi čudovala, že sa teším do školy. No ja som nešla do obvyčajnej školy, šla som na strednú školu, od ktorej sa bude odvíjať moja budúcnosť. S obavami som sa tešila na nových profesorov, profesorky, spolužiakov, spolužiačky a odborné triedy, v ktorých sa budem učiť 4 roky. Akonáhle som vstúpila v

prvý deň do školy, cítila som neistotu. Prepadávali ma otázky: Správne som sa rozhodla? Zvládnem sa všetko učiť? Budem neustále dochádzať? Tieto otázky ma prenasledovali, kým som moju myseľ nezamestnala niečím iným. Pani informátorka ma poslala do triedy, kde som sa usadila. Pociť šťastia, no zároveň neistoty spravil zo mňa tichú žiačku. Trieda sa pomaly plnila spolužiakmi a spolužiačkami, ktorých som nepoznala. Po dlhých minútach plných

očakávania prišla pani profesorka, naša triedna. Vysvetlila nám ako to je na strednej zdravotníckej škole. Na ďalší deň nám rozdávali knihy, bolo ich celkovo 28. Vtedy som už vážne netušila, ako to zvládnem, oboznámili nás so školským poriadkom a mohli sme ísť. Pomaly sme sa začali učiť a spoznávať profesorov, profesorky, ktoré nás učia. Taktiež sme sa navzájom zoznámili a síce hanblivo, no začali sme sa spolu rozprávať. Ako bežia dni a s nimi aj týždne viem, že som sa rozhodla správne. MIA